

Sygn. I C 885/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Lidia Kopczyńska
Protokolant:	stażysta Ewa Lis

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2015 r. w Ciechanowie

sprawy z powództwa

(...) Bank (...) S. A. z siedzibą we W.

przeciwko

M. S.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego M. S. na rzecz powoda (...) Bank (...) S. A. z siedzibą we W. kwotę 2980,03 zł (dwa tysiące dziewięćset osiemdziesiąt złotych trzy grosze) z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP liczonymi od kwoty 2201,73 zł (dwa tysiące dwieście jeden złoty siedemdziesiąt trzy grosze) od dnia 4 lipca 2014 roku do dnia zapłaty;
- przyznaje kuratorowi adwokat C. S. wynagrodzenie w kwocie 600 zł (sześćset złotych) plus podatek VAT;
- nakazuje Kasie Sądu Rejonowego w Ciechanowie wypłacenie adwokat C. S. kwoty 738 zł (siedemset trzydzieści osiem złotych) z zaliczki wpłaconej przez powoda (...) Bank (...) S. A. z siedzibą we W. na kwit p.(...);
- zasądza od pozwanego M. S. na rzecz powoda (...) Bank (...) S. A. z siedzibą we W. kwotę 884,52 zł (osiemset osiemdziesiąt cztery złote pięćdziesiąt dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu.

I C 885/14

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W., w pozwie złożonym do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie w dniu 23 lipca 2014 r. wnosił o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu elektronicznym i zasądzenie na jego rzecz od pozwanego M. S. kwoty 2980,03 zł z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonymi od kwoty 2201,73 zł od dnia 4 lipca 2014 roku do dnia zapłaty. Ponadto powód wnosił o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, pozwany zawarł z powodem umowę o przyznanie limitu kredytowego i umowy o wydanie i korzystanie z karty kredytowej nr (...) w ramach którego pozwany otrzymał limit w wysokości 3000 zł. Pozwany był zobowiązany do spłaty limitu zgodnie z comiesięcznymi wyciągami generowanymi do pozwanego na podstawie zawartej umowy. Pomimo wezwań i monitów pozwany nie wywiązał się z obowiązku spłaty. W związku z tym po upływie terminu, do którego pozwany był zobowiązany uregulować zadłużenie, całość stała się wymagalna z dniem uprawomocnienia się oświadczenia o wypowiedzeniu umowy tj. w dniu 29 maja 2014 r. Wskazana w pozwie kwota stanowi sumę roszczenia z tytułu kapitału oraz odsetek, kosztów prowizji i opłat żądanych obok roszczenia głównego. Powód nie dokonał kapitalizacji odsetek, ale na podstawie zawartej umowy naliczane są odsetki umowne od wykorzystanego limitu kredytowego tj. od kwoty niespłaconego kapitału, przy czym jako datę początkową naliczania odsetek powód wskazał dzień zawarcia umowy z uwagi na odnawialny charakter zobowiązania. Wobec braku terminowej spłaty należności przez pozwanego powód wypowiedział umowę, a następnie wezwał pozwanego do dobrowolnej spłaty zadłużenia. Łączna wysokość zadłużenia na dzień 3 lipca 2014 r. została stwierdzona wyciągiem z ksiąg banku i wynosi: 2201,73 zł tytułem kapitału, 440,24 zł tytułem odsetek za okres od 16 listopada 2011 r. do dnia wystawienia wyciągu bankowego i 338,06 zł tytułem zwrotu kosztów (pozew k. 2-6 akt).

W dniu 4 sierpnia 2014 r. Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie wydał zarządzenie, a następnie postanowienie, w którym stwierdził brak podstaw do wydania nakazu i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie według właściwości (zarządzenie k. 7 akt, postanowienie k. 9-10 akt).

W pozwie złożonym do tutejszego Sądu powód potrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w całości. Ponadto wnosił o zasądzenie zwrotu opłat notarialnych w kwocie 29,52 zł (pozew k. 14-15 akt).

Powód do pozwu dołączył umowę oraz rozliczenie, na podstawie którego dochodzi należności z pozwu (umowa k. 22-35 akt, wypowiedzenie umowy k. 37 akt, wyciąg z ksiąg rachunkowych banku k. 36 akt).

Wskazany przez powoda adres pozwanego okazał się nieprawidłowy. Powód pismem z dnia 9 czerwca 2015 r. wnosił o ustanowienie dla pozwanego kuratora. Na poczet kosztów z tym związanych pozwany wpłacił zaliczkę w kwocie 738 zł (wniosek k. 53 akt, zaliczka k. 58 akt).

Postanowieniem z dnia 6 sierpnia 2015 r. Sąd ustanowił dla pozwanego M. S. kuratora w osobie adwokat C. S. (postanowienie k. 59 akt).

Kurator pozwanego nie kwestionując zasadności roszczenia, wnosił o oddalenie powództwa. Równocześnie wnosił o przyznanie wynagrodzenia oświadczając, iż należność nie została uiszczona w całości ani w części (protokół k. 72 akt).

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 listopada 2011 r. M. S. zawarł z (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. umowę o przyznanie limitu kredytowego i umowy o wydanie i korzystanie z karty kredytowej nr (...) (dowód: kserokopia umowy k. 22-23 akt.).

W umowie z dnia 16 listopada 2011 r. Bank przyznał M. S. limit kredytowy w kwocie 3000 zł. Zgodnie z §4 pkt 4 umowy brak spłaty minimalnej w terminie określonym w wyciągu powoduje naliczanie odsetek od kapitału przeterminowanego. Stopa odsetek od zadłużenia przeterminowanego ma charakter zmienny i jest równa czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP (dowód: kserokopia umowy k. 22-23 akt).

Wobec zaprzestania przez pozwanego spłaty limitu zgodnie z comiesięcznymi wyciągami generowanymi na podstawie zawartej umowy kredytu, Bank wypowiedział umowę z dniem 29 maja 2014 r.. Wobec braku terminowej spłaty należności przez pozwanego, powód wezwał pozwanego do dobrowolnej spłaty zadłużenia. Łączna wysokość zadłużenia na dzień 3 lipca 2014 r. została stwierdzona wyciągiem z ksiąg banku i wynosi: 2201,73 zł tytułem kapitału, 440,24 zł tytułem odsetek za okres od 16 listopada 2011 r. do dnia wystawienia wyciągu bankowego i 338,06 zł tytułem zwrotu kosztów (dowód: wypowiedzenie umowy k. 37 akt, wyciąg z ksiąg bankowych k. 36akt).

Na wezwanie do uiszczenia należności pozwany nie udzielił odpowiedzi i nie uiszczył należności (bezsporne).

Na dzień wniesienia pozwu, tj. 23 lipca 2014 r. do spłaty pozostała kwota 2980,03 zł, na którą składają się: 2201,73 zł tytułem kapitału, 440,24 zł tytułem odsetek za okres od 16 listopada 2011 r. do dnia wystawienia wyciągu bankowego i 338,06 zł tytułem zwrotu kosztów. Należności tej pozwany do chwili obecnej nie uiszczył, chociaż nie kwestionował prawidłowości jej wyliczenia (oświadczenie kuratora k. 72 akt).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, a w szczególności: pozwu k. 2-6, 14-15 akt, kserokopii: odpisu KRS k. 17-21 akt, umowy limitu kredytowego k. 22-23 akt, listy operacji k. 25-32 akt, regulaminu k. 33-35 akt, wypowiedzenia umowy k. 37-41 akt, wyciągu z ksiąg rachunkowych k. 36 akt.

Jako wiarygodne Sąd ocenił dokumenty, gdyż ich prawdziwość nie budzi wątpliwości i żadna ze stron w toku procesu ich nie kwestionowała. Pozwany nie kwestionował wysokości należności dochodzonej pozwem i zasadności jej dochodzenia.

W niniejszej sprawie, na podstawie art. 232 k.p.c. zdanie drugie, Sąd dopuścił dowód z dokumentów złożonych w trakcie postępowania. Fakt istnienia tych dokumentów wynikał już z dołączonych do pozwu dokumentów. Prawdziwość dokumentów nie była przez pozwanego kwestionowana, ani nie budzi wątpliwości. Sąd uwzględnił wszystkie dokumenty dołączone do pozwu i złożone przez powoda. Przedłożone dokumenty rzeczywiście były sporządzone, a w ich treść nie ingerowano, nie były przerabiane. W tej sytuacji Sąd uznał, iż dołączone dokumenty stanowią uzupełnienie dowodów stanowiących załącznik do pozwu i dlatego mogą stanowić podstawę do wydania w sprawie rozstrzygnięcia.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 720. § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

W umowie z dnia 16 listopada 2011 r. Bank przyznał M. S. limit kredytowy w kwocie 3000 zł. Zgodnie z §4 pkt 4 umowy brak spłaty minimalnej w terminie określonym w wyciągu powoduje naliczanie odsetek od kapitału przeterminowanego. Stopa odsetek od zadłużenia przeterminowanego ma charakter zmienny i jest równa czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. Wobec zaprzestania spłacania przez pozwaną limitu kredytowego, Bank wypowiedział umowę z dniem 29 maja 2014 r. Łączna wysokość zadłużenia na dzień 3 lipca 2014 r. została stwierdzona wyciągiem z ksiąg banku i wynosi: 2201,73 zł tytułem kapitału, 440,24 zł tytułem odsetek za okres od 16 listopada 2011 r. do dnia wystawienia wyciągu bankowego i 338,06 zł tytułem zwrotu kosztów (dowód: wyciąg z ksiąg bankowych k. 36 akt).

Z art 6 k.c. wynika, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

W niniejszej sprawie została przedstawiona przez powoda umowa, której prawdziwości oraz rzetelności pozwany nie kwestionował. Tym samym należy uznać, że powód wykazał istnienie zobowiązania. Natomiast pozwany nie udowodnił, że zwolnił się z ciążącego na nim zobowiązania.

W tej sytuacji Sąd uznał żądanie pozwu za uzasadnione i należność zasądził w wysokości dochodzonej pozwem.

Jak wynika z art. 476 zdanie pierwsze k.c., dłużnik dopuszcza się zwłoki, gdy nie spełnia świadczenia w terminie, a jeżeli termin nie jest oznaczony, gdy nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela. Zgodnie zaś z art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za

czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności.

Przepis § 1 art. 482 kc ustanawia dopuszczalność żądania odsetek za opóźnienie od zaległych odsetek (zarówno kapitałowych, jak i odsetek za opóźnienie) od chwili wytoczenia o nie powództwa (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 12 lutego 1992 r., I ACr 31/92, OSA 1992, z. 7, poz. 62). Dopuszczalność ta jest niezależna od uprzedniego porozumienia się stron w tym przedmiocie (wyrok Sądu Najwyższego z 13 października 2005 r., IV CK 162/05, LEX nr 186899). Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z 18 maja 1994 r. (III CZP 70/94, OSNC 1994, nr 11, poz. 220) jeżeli strony nie umówiły się inaczej, odsetki od odsetek należy liczyć od dnia wytoczenia powództwa o odsetki.

W niniejszej sprawie, powód domagał się obok roszczenia głównego wraz z odsetkami, również dalszych odsetek. Mając na uwadze wyżej przytoczone przepisy, Sąd uznał roszczenie powoda w tym zakresie za uzasadnione.

Na podstawie § 3 i § 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 sierpnia 1982 r. w sprawie stawek, warunków przyznawania i wypłaty ryczałtu przysługującego sędziom, pracownikom sądowym za dokonywanie oględzin oraz stawek należności kuratorów (Dz.U. nr 27 poz. 197 z póź. zm.) oraz § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd (Dz.U. z 2013 poz. 461) Sąd przyznał kuratorowi wynagrodzenie w wysokości 600 zł + podatek VAT, którą nakazał wypłacić z zaliczki wpłaconej przez powoda.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt IV wyroku, zgodnie z zasadą wyrażoną w trybie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c.

Na koszty składają się: opłata sądowej, którą uiścił powód – 100 zł, koszty notarialne w kwocie 29,52 zł, koszty kuratora oraz 17 zł opłaty od pełnomocnictwa.

Z tych względów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

(...)